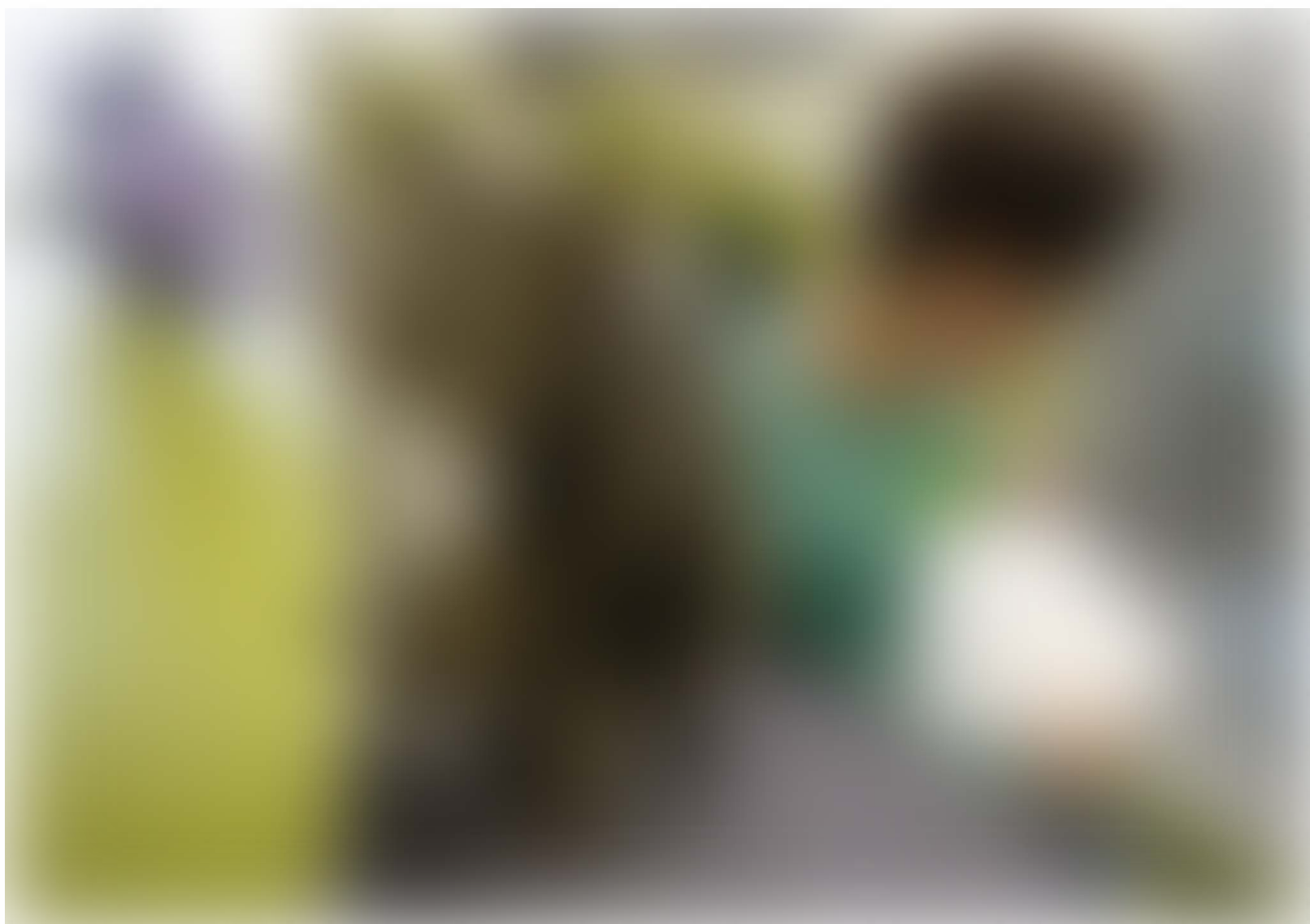

OPINIE

Opinie: Er ís geen verschil tussen de kat op schoot en de varkens, kippen en kalfjes in de intensieve veehouderij

Nederlanders houden van dieren, we hebben massaal honden en katten die als prinsjes en prinsesjes worden behandeld. Maar als het gaat over dieren in de veehouderij wordt de toon ineens heel anders. Ten onrechte, betoogt Janneke Schotveld.

Janneke Schotveld 6 maart 2024, 15:30

In het dierenasiel in Amersfoort leest de 7-jarige Noah Gerritsen voor aan katten. Voor asielkatten is het goed om regelmatig in contact te komen met mensen, en dan vooral met kinderen. Beeld ANP

Begin deze week was er op meerdere journaals een item te zien over dieren die gedumpt waren bij een opvang. Vooral veel cavia's en konijnen. De eigenaar van de opvang was in shock en ging aangifte doen, voor de dieren wordt een goede plek gezocht. Men sprak er schande van, en terecht.

Uit andere media

Ja, ik wil elke dag een nieuwsbrief ontvangen met de belangrijkste online artikelen van 11 kranten.

Inschrijven

Nederlanders houden van dieren, we hebben massaal honden en katten bij ons in huis wonen die als prinsjes en prinsesjes worden behandeld. Er zijn dierenbegraafplaatsen, en zelfs in rouwadvertenties worden steeds vaker ook huisdieren vermeld. Mede door de hartverscheurende beelden van mensen die met hun kat en/of hond op de vlucht sloegen uit Oekraïne werden de deuren hier wijd opengezet. Vluchten met Tijgertje in je armen of Bobbie aan de lijn, het kwam zo wel erg dichtbij.

Maar als het gaat over dieren in de veehouderij wordt de toon ineens heel anders. Dan moet er omzichtig worden gedaan, anders ben je elitair, irritant woke, drammerig links, kortom, om met BBB-leider Caroline van der Plas te spreken: ga nou alsjeblieft niet zo sentimenteel doen over 'de beestjes'.

Over de auteur

Janneke Schotveld is kinderboekenschrijver. Dit is een ingezonden bijdrage, die niet noodzakelijkerwijs het standpunt van de Volkskrant reflecteert. Lees [hier](#) meer over ons beleid aangaande opiniestukken.

Eerdere bijdragen in deze discussie vindt u onder aan dit artikel.

Dus op het journaal geen items over de grofweg 46 duizend varkens die per dag worden geslacht, geen beelden van gruwelijke veetransporten, we hebben geen weet van duizenden panikerende kalfjes die direct na hun geboorte bij hun even radeloze moeder worden weggehaald, geen filmpjes van kippen die machinaal opgeveegd worden en in kratten worden gepropt om vervolgens over 's lands snelwegen naar de slachterij te worden gebracht. Nee, hou op zeg, nou niet sentimenteel gaan doen over de beestjes.

Geen advertentie geladen

8 jaar was ik, toen ik per ongeluk wél werd geconfronteerd met die beelden, dat was zoals gezegd totaal niet de bedoeling. Maar het was te laat, ik was dagenlang in shock en ik stopte subiet met dieren eten. We spreken anno 1982 en ik was een curiositeit. 'Ook geen kip?' 'Ook geen vis?' 'Hij is toch al dood, ha ha ha', waren de meest gehoorde zinnen destijds. De eerste twee decennia kreeg ik in restaurants steevast een kaassoufflé.

Inmiddels kijkt niemand meer raar op, kan ik in bijna alle restaurants gevarieerd eten en ligt de supermarkt vol met vleesvervangers. Maar het aantal dieren dat dagelijks wordt mishandeld is in die 42 jaar niet minder geworden, integendeel. De bevolking is gegroeid en het volk heeft recht op zijn kiloknallers. Hoe die tot stand komen hoeft niemand te weten, want er is te veel geld mee gemoeid. De stallen blijven dicht, het leed blijft uit het zicht.

Ook dierenliefhebber Dion Graus die ineens tot de partij behoort die zich de grootste mag noemen, wordt vakkundig de mond gesnoerd door het enige lid van zijn partij. De partij die destijds

vóór het amendement-Vestering stemde waarin het verbeteren van het leven van industriedieren per wet wordt vastgelegd. Het economisch belang en de bitterbal gaan voor. Als dit amendement wordt aangenomen zou het wel eens zo kunnen zijn dat de intensieve veehouderij ingrijpend moet veranderen. Stel je voor!

Dat boeren in een lastig parket zitten, mede veroorzaakt door de overheid en de Rabobank, is evident. Zij moeten worden gecompenseerd tijdens de omvorming van hun sector. Er zijn ook geen dompteurs, pompbedienden, letterzetters en scharenslijpers meer.

Voor u met de trekker mijn huis komt omploegen: boeren blijven natuurlijk wel bestaan, zonder de boer geen eten en ik zeg niet – ik herhaal, ik zeg níét – dat iedereen vegetariër moet worden. Het moet wel anders, het moet al veertig jaar anders. Er ís geen wezenlijk verschil tussen de kat op schoot en de varkens, kippen, kalfjes en andere dieren in de intensieve veehouderij. Al beweert Van der Plas honderd keer van wel, ieder kind van 8 kan u vertellen dat dit niet zo is. En als je kijkt naar hoe de wereld er nu voorstaat, is er geen enkele reden om lacherig te doen over de mening van kinderen van 8, al hunker je nog zo naar een bitterbal.

Zolang er slachthuizen zijn zullen er slagvelden zijn, zei Tolstoj al. Dit lijkt me een uitermate geschikte periode in de geschiedenis om eens uit te proberen of dat waar is. Laten we beginnen met het uitbannen van de intensieve veehouderij. Er ligt nú een kans om daar de eerste stappen in te zetten. Hup Dion Graus, hup Jeanet Nijhof, hup Tjeerd de Groot en *last but not least*, hup Piet Adema. Maak jullie (toekomstige) kleinkinderen trots!

Wilt u reageren? Stuur dan een opiniebijdrage (max 700 woorden) naar opinie@volkskrant.nl of een brief (maximaal 200 woorden) naar brieven@volkskrant.nl